

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/46/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6923010028
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mandáák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6923010028.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mandááka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí dňa 9. augusta 2023, v trestnej veci obžalovaného ml. H. L. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 5. apríla 2023, sp. zn. 15T/8/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň koncom mesiaca august 2021 v obci K. R., okres K. R., v dome číslo XXX, jedenkrát vykonal súlož s maloletou B. H., nar. XX.XX.XXXX, s jej súhlasom, aj napriek tomu, že vedel, že menovaná nedovršila pätnásť rok svojho veku,

lebo skutok nie je trestným činom.

Proti výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podal priamo na hlavnom pojednávaní okresný prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 19. apríla 2023. Úvodom popísal výrovkovú časť napadnutého rozsudku s tým, že tento považuje za nezákonný a nedôvodný. Následne poukázal na to, že súd svoje rozhodnutie o oslobodení obžalovaného ml. H. L. spod obžaloby odôvodnil predovšetkým tým, že ku skutku došlo, pretože v domácnosti obžalovaného v presne nezistenom dni koncom mesiaca august 2021 došlo k pohlavnému styku medzi ním a maloletou B. H.. Vzhľadom na obranu obvineného však bolo potrebné skúmať a bližšie sa venovať tomu či samotný obžalovaný vedel, že v čase tohto pohlavného styku má maloletá menej ako 14 rokov a pokiaľ by o tomto nevedel, skutok nemôže byť považovaný za trestný čin. O existencii vedomosti obžalovaného o veku maloletej v podstate svedčí jediný dôkaz, a to výpoveď samotnej maloletej, ktorá tvrdila, že o svojom veku a o tom, že chodí na základnú školu, informovala obžalovaného pri komunikácii cez platformu facebook. Nakoľko žiaden dôkaz o obsahu tejto komunikácie nebol zaistený, jej tvrdenie nebolo možné bez pochybností verifikovať. O tom, že samotný obžalovaný o jej veku nemusel vedieť, svedčí aj výpoveď otca samotnej maloletej, ktorý mal dojem, že obžalovaný a jeho matka, nevedeli o tom, že maloletá má len 14 rokov a o tomto im mal povedať až potom keď si prišiel pre dcéru, t. j. po skutku. Rovnako aj z výpovede svedka P. vyplynulo, že chlapcovi, ktorý sa mu v K. R. predstavil ako priateľ maloletej (a ktorý bol s najväčšou pravdepodobnosťou obžalovaný), aj hovoril že dievča má 15 alebo 16 rokov a o tom, že má 15 rokov mu mala povedať vo vozidle samotná maloletá a pokiaľ maloletá nesprávne uviedla vek svedkovi, nie je nepredstaviteľné ani to, že by vyšší ako skutočný vek uvádzala aj obžalovanému. Taktiež bolo preukázané, že tak obžalovaný, ako aj jeho

matka, si pýtali od maloletej občiansky preukaz, ako aj preukaz poistenca zdravotnej poisťovne, čo potvrdila aj samotná maloletá s tým, že tieto preukazy pri sebe nemala a preto im ich neukázala a z tejto ich žiadosti vyplýva, že mali snahu overiť si skutočný vek maloletej. Rovnako z výpovede obžalovaného, ako aj maloletej vyplýva, že v dobe keď bola u obžalovaného v K. R., prišli tam aj policajti, keďže ju hľadal otec. Mali sa jej pýtať koľko má rokov a následne jej mali povedať, že na druhý deň má ísť domov. Hoci sa dopytom na OO PZ K. R. nepodarilo zistiť mená týchto policajtov, podľa názoru súdu nie je bezvýznamné, že ani zasahujúci policajti nezistili skutočný vek dievčaťa, t. j. že ide o dievča vo veku 14 rokov, ktoré treba bezodkladne vrátiť do starostlivosti zákonných zástupcov. Je preto otázne, prečo by sa konkrétna vedomosť o jej veku mala očakávať práve od obžalovaného. Vyššie uvedené zistenia vo svojom súhrne zakladajú odôvodnené pochybnosti o vedomosti obžalovaného o veku maloletej v čase skutku. Preto samosudca dospel k záveru, že nebolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa tohto skutku dopustil v priamom alebo nepriamom úmysle podľa § 15 písm. a), resp. písm. b) Tr. zákona. Skutok sa preto nepovažuje za trestný čin a obžalovaný bol preto spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. zákona oslobodený.

Okresný prokurátor má za to, že trestná činnosť obžalovaného ml. H. L. bola v plnej miere preukázaná. Je nesporné, že došlo ku skutku tak ako je obžalovanému kladené za vinu v obžalobe. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že došlo k pohlavnému styku medzi obžalovaným a maloletou v domácnosti obžalovaného v K. R. v presne nezistenom dni niekedy koncom mesiaca august 2021. Túto skutočnosť potvrdil aj sám obžalovaný, ako aj maloletá. Obžaloba má za to, že bolo preukázané, že obžalovaný vedel aj o skutočnom veku samotnej maloletej, keď došlo k pohlavnému styku. V tomto smere je potrebné poukázať na samotnú výpoveď maloletej, ktorá bola vypočutá zákonným spôsobom v prípravnom konaní, kde uviedla, že obžalovanému uviedla svoj vek, a to že má 14 rokov, keď komunikovali cez sociálnu sieť, a to facebook. Vo svojej výpovedi jednoznačne uviedla, že obžalovanému túto skutočnosť uviedla a tento vedel o tom, že má 14 rokov. Takisto mu pri tejto komunikácii uviedla, že chodí ešte na základnú školu. Vo svojej výpovedi tiež jednoznačne poprela, že by obžalovanému uviedla, že má 17 rokov a zotrvala na tom, že mu uvádzala, že má 14 rokov. V rámci prípravného ani hlavného pojednávania nebola spochybnená nijakým spôsobom hodnovernosť jej výpovede a nebola nijakým spôsobom preukázaná ani tá skutočnosť, že by mala maloletá nejakú motiváciu, dôvod poškodiť obžalovanému a na základe tohto uvádzať vo svojej výpovedi tú skutočnosť, že mu cez sociálnu sieť facebook pri vzájomnej komunikácii uviedla, že má 14 rokov a že chodí ešte na základnú školu, nakoľko o ďalších skutočnostiach ohľadne skutku vypovedala obdobne ako obžalovaný a nespochybnila ani tú skutočnosť, že k pohlavnému styku došlo dobrovoľne. Takisto nespochybnila ani tú skutočnosť, že obžalovaný, resp. jeho matka si od nej pýtali kartičku poistenca, resp. občiansky preukaz s tým, že im ich nevedela predložiť, nakoľko ich nemala pri sebe. Aj skutočnosť, že obžalovaný, ako aj jeho matka - svedkyňa P. L. si pýtali od maloletej doklady, a to konkrétne kartičku poistenca a občiansky preukaz, podľa obžaloby svedčí o tom, že mali zjavné pochybnosti o tom, že už má 15 rokov a tieto doklady im maloletá ani nepredložila, čo sami aj potvrdili vo svojich výpovediach. V neposlednom rade je potrebné poukázať aj na skutočnosť, ktorú vo svojej výpovedi uviedol D. P., ktorý vo svojej výpovedi uviedol na jednej strane, že je pravda, že maloletá uvádzala, že má už cez 15 rokov, nakoľko sa jej to pýtal, avšak podľa jeho názoru obžalovaný mohol vedieť koľko má maloletá rokov, nakoľko nebola vyspelá a vyzerala ako dievčaťko.

Navrhol, aby krajský súd rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 15T/8/2023 zo dňa 05.04.2023, ktorým obžalovaného ml. H. L. podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku spod obžaloby oslobodil pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Rimavská Sobota, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obžalovaný písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 4. mája 2023 s tým, že s týmto nesúhlasí a napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za správny a spravodlivý. Poukázal na to, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dôkazy, ktoré boli v priebehu trestného konania zabezpečené jednak v prípravnom konaní a aj dôkazy, ktoré navrhol v obžalobe vykonať prokurátor. Okresný súd pri rozhodovaní dôsledne postupoval podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a preto nesúhlasí s názorom okresného prokurátora v tom smere, že pokladá napadnutý rozsudok za nezákonný a nedôvodný. Hodnotenie všetkých okolností veci zo strany okresného súdu je náležité a logicky odôvodnené tak, ako je náležité a v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. odôvodnený aj celý napadnutý rozsudok. Dodal, že za rozhodujúcu skutočnosť, pre ktorú je potrebné rozsudok považovať za zákonný považuje svoju výpoveď, keď od začatia trestného stíhania, po vznesení obvinenia a aj po

podaní obžaloby stále tvrdil, že poškodená mu nikdy nepovedala o tom, žeby nemala pätnásť rokov. Ba práve naopak mu tvrdila, že má viac rokov a že navštevuje vyššiu školu. Jeho výpoveď potvrdzuje výpoveď jeho matky, výpoveď svedka P., podporuje ju aj výpoveď samotného otca poškodenej, aj samotné správanie poškodenej. Je presvedčený o tom, že ak by jeho matka mala dôvodné podozrenie, že poškodená má menej ako pätnásť rokov, nebola by súhlasila s tým, aby zostala spať v ich domácnosti. O skutočnom veku poškodenej sa dozvedel len potom, ako ju prišiel hľadať otec, ktorý nesúhlasil s tým, aby zostala naďalej v ich domácnosti práve z dôvodu jej veku. Ak by mal dôvodné pochybnosti o veku poškodenej, nebolo by došlo k pohlavnému styku medzi ním a poškodenou. V žiadnom prípade sa nemôže stotožniť s tvrdením okresného prokurátora, že súd rozhodol nezákonne. K takémuto záveru okresný prokurátor odvolaciemu súdu neponúka žiadne hmotnoprávne ani procesnoprávne odôvodnenie. Okresný súd svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, jeho odôvodnenie najmä vo vzťahu k subjektívnej stránke skutkovej podstaty zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. je podrobné, logické a presvedčivé a vychádza z vykonaného dokazovania.

Navrhol, aby odvolací súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, jeho zákonnej zástupkyne, I. K. R. a zákonného zástupcu poškodenej, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol, aby odvolací súd vyhovel odvolaniu okresného prokurátora.

Naproti tomu, obhajca obžalovaného navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho výroku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že okresný súd, pri dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým podstatným hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne teda vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny, resp. neviny obžalovaného zo spáchania skutku, kladeného mu za vinu a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku spod obžaloby oslobodil, nakoľko skutok nie je trestným činom.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na strane č. 3 odsek predposledný a posledný a na strane č. 4. Považoval však za potrebné reagovať v rámci odvolacieho konania aj na odvolacie námietky okresného prokurátora, ktoré ale nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu. Možno súhlasiť s okresným prokurátorom v tom smere, že poškodená vo svojej výpovedi jednoznačne uviedla, že obžalovanému povedala, že má 14 rokov a že chodí ešte na základnú školu. Taktiež možno súhlasiť i s tým, že poškodená nemala motiváciu a dôvod poškodiť obžalovanému. Nemožno však súhlasiť s názorom okresného prokurátora, žeby hodnovernosť poškodenej nebola v konaní spochybnená. Maloletá totiž klamala o svojom veku, keď D. P. uviedla, že má 15 rokov. Správne potom okresný súd vyslovil, že nie je nepredstiteľné, že poškodená uviedla aj obžalovanému vyšší ako skutočný vek. Pokiaľ okresný prokurátor tvrdí, že poškodená vyzerala ako dievčatko, že nebola vyspelá a že na základe toho mohol obžalovaný vedieť koľko má poškodená rokov, krajský súd tento názor nezdieľa. Správne v tomto smere okresný súd poukázal na to, že ani vo veci zasahujúci policajti zjavne nezistili, že pri poškodenej ide o osobu vo

veku 14 rokov, ktorú bolo potrebné vrátiť do starostlivosti jej zákonného zástupcu. Nemožno potom objektívne očakávať od obžalovaného, aby vedel určiť vek poškodenej. Skutočnosť, že si obžalovaný a jeho matka pýtali od poškodenej jej občiansky preukaz a preukaz poistenca zdravotnej poisťovne správne okresný súd vyhodnotil ako ich snahu overiť si skutočný vek maloletej. Táto ich aktivita potom nemôže vyznievať v ich neprospech v tom smere, žeby mali zjavné pochybnosti o veku poškodenej, ako to tvrdí okresný prokurátor. Za daného stavu má potom krajský súd za to, že prvostupňový súd v prejednávanej trestnej veci správne aplikoval zásadu in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obvineného. Obžalovaný poprel, žeby mal vedomosť o skutočnom veku poškodenej a v jeho prospech jednoznačne vyznieva nielen výpoveď jeho matky, otca poškodenej, svedka P., ale i reakcia zasahujúcich policajtov, ktorí zjavne nezistili, že poškodená je vo veku 14 rokov, ktorú treba bezodkladne vrátiť do starostlivosti jej zákonného zástupcu. Napriek vyššie uvedenému krajský súd zdôrazňuje, že nie je vylúčené, že obžalovaný mal vedomosť o skutočnom veku poškodenej, a to vzhľadom na výpoveď samotnej poškodenej vyznievajúcej v jeho neprospech. Stále je tu však súhrn dôkazov vyznievajúcich v jeho prospech, ktoré mali nepreghladnuteľnú silu a hodnotu, pričom komunikácia cez facebook, ktorou by bolo verifikované, že poškodená povedala obžalovanému, že má len 14 rokov, zaistená nebola a zvyšné dôkazy v konaní vykonané, ako už bolo vyššie uvedené, vyznievali jednoznačne v prospech obžalovaného. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie, mal krajský súd za to, že bolo potrebné aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a z tohto dôvodu okresný súd postupoval zákonne a správne, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodil. Neboli totiž jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané rozhodujúce skutočnosti a okolnosti, ktorými by boli naplnené zákonné znaky uvedeného zločinu (nebolo preukázané, že obžalovaný mal vedomosť o skutočnom veku poškodenej). Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosti, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania a že tento skutok je trestným činom. Z toho, čo už bolo uvedené, je možné dospieť len k takému záveru, že v predmetnej trestnej veci nebola taká ucelená reťaz dôkazov, na základe ktorých by mohol byť obžalovaný usvedčený.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, že odvolanie okresného prokurátora v súlade s ust. § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.